

Ma lenne 90 éves

A mai napon töltötte volna be 90. évét Dr. Vágás István okleveles mérnök, a műszaki tudomány doktora, címzetes egyetemi tanár, az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság egykori főosztályvezetője. Rá emlékezünk...

Dr. Vágás István (Losonc, 1930. június 4. – Szeged 2018. november 3.) élete és pályája szorosan összefonódott a vízzel, a folyókkal. A magyar hidrológia és vízépítés olyan korszakalkotó generációjának volt ő a részese és egyik meghatározó alakja, amely az évtizedek viharain keresztül is szilárdan megtartotta mérnöki esküjét és szolgálta hazáját egész élete során.

1930 június 4. Losoncon született értelmiségi család második fiú gyermekeként. A középiskolát követően a Budapesti Műszaki Egyetemen kezdte

meg tanulmányait, ahol 1952-ben szerzett vízépítő mérnöki diplomát. Ezután - számos nagynevű professzor mellett - egyetemi tanársegédként támogatta a felsőoktatási képzést. 1954-től a VIZITERV mérnökeként tevékenykedett, 1955. és 1965. között pedig a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézet (VIKTUKI) kutatója volt. 1966-tól nyugalomába vonulásáig (1992.) az Alsó-Tisza vidéki Vízügyi Igazgatóságnál töltött be a vízgazdálkodással és a hidrológiával kapcsolatos munkaköröket, osztályvezetői, főosztályvezetői, tudományos tanácsadói pozíciókban. Pályafutása során a Duna és a Tisza szinte valamennyi árvízvédekezésénél részt vett; 16 védekezés szakértője volt.

Kitartó és alapos kutató munkájának eredményeként 1966-ban a műszaki tudományok kandidátusa, 1979-ban a műszaki tudományok doktora (MTA) címet kapta meg. Tudományos és oktatási tevékenységének elismeréseként a Budapesti Műszaki Egyetem 1989-ben címzetes egyetemi tanári címet adományozott számára.

Szakmai fejlődésére folyamatosan nagy figyelmet fordított. Kutatása kezdetben az ülepítés-technikai hidraulika és a kúthidraulika kérdéseire irányult. Később e kutatási irányok kiegészültek a matematikai analízis és valószínűség elmélet, valamint az entrópia-elmélet eredményeire építő hidraulikai problémák vizsgálatával. Szakmai kutatásainak legnagyobb részét az ár-, bel-, és talajvíz hidrológia törvényszerűségeinek elemzése, vizsgálata jelentette. Felismerve a honi vízgazdálkodás szakmai kihívásait, példátlan alaposítással vizsgálta és dolgozta fel a hazai folyók hidrológiai sajátosságait, amelyek alapján számos árvíz-hidrológiai alaptörvényt fogalmazott meg, elsődlegesen a Tisza és mellékfolyóinak viselkedésére. Az általa kidolgozott árvízi menetgörbe vizsgálatok egyedülálló szakmai eredményeikkel támogatták a hazai hidrológiai kutatásokat.

Szakirodalmi tevékenysége során mintegy 160 tudományos szakcikk látott napvilágot. Eredményeit számos szakkönyvben foglalta össze szerzőként: „Hidrológiai statisztika” (1974) c. egyetemi jegyzet, a „Tisza árvizei” c. szakkönyv (1982), „Az exponenciális egyenletű vonalak nem euklideszi tulajdonságainak műszaki értelmezése” c. tanulmánykötet. Társszerzőként „A

verítékes honfoglalás” és a kibővített „A Tisza árvizei” (2016) című kötetekben foglalta össze tapasztalatait, kutatási eredményeit.

Rendkívüli elkötelezettséggel szervezte, irányította a Hidrológiai Közlöny megjelenését, amelynek 1959-1989. között rovatvezetője, 1989-2016. között pedig főszerkesztője volt.

1990-től a Magyar Tudományos Akadémia Hidrológiai, és Vízgazdálkodás-tudományi Bizottságának tagja, illetve utóbbinak három éven át elnöke, hat éven át köztestületi doktor-képviselője volt.

Páratlan szakmai pályáját számos elismerés kísérte:

- Kiváló Dolgozó (1961., 1968., 1974.)
- Árvízvédelemért Érem (1956., 1965., 1966., 1967., 1970.)
- Munka Érdemrend Bronz fokozat (1967.)
- Munka Érdemrend Ezüst fokozat (1970.)
- Kiváló Munkáért (1984., 1985.)
- Bogdánfy Ödön Emlékérem (1978.)
- Környezetvédelemért Érem (1989.)
- Schafarzik Emlékérem (1991.)
- Vásárhelyi Pál Díj (1992.)
- Kvassay Jenő díj (1994.)
- Alsó-Tisza vidékéért Emlékérem (1996.)
- Magyar Hidrológiai Társaság Tiszteleti tag (2000)
- Vizek Kártételei Elleni Védekezésért Bronz Érdemérem (2006.)
- A Szegedért Alapítvány kitüntetője (2004.)

Kiemelt figyelmet fordított megszerzett tudásának, tapasztalatainak megosztására. Számos konferencián és szimpóziumon tartott előadásai során a hallgatóság aktív bevonásával, szemléletesen és közérthető formában adta át megszerzett tudását. Kötelességének érezte a jövő mérnök generációnak szakmai és emberi támogatását. Közreműködésével számos diplomamunka és doktori értekezés került kidolgozásra.

Rendkívüli felkészültsége, széleskörű szakmai tapasztalatai, kutatási eredményei révén kiemelkedő életpálya adatott meg számára, melyet mindvégig a szakmai alázat vezérelt.

Dr. Vágás István halálával a magyar vízgazdálkodás egyik legnagyobb alakja hagyta el a Vízügyi Szolgálatot.